

«Ακούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ».

(Ἰωάν. 12,13-14)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Γ΄.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

ΑΡΙΘ. 15 (102)

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ

Ποῖος Ὁρθόδοξος δὲν ἔχει ποτὲ συγκινηθῆ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἄσματα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ ποῖος Χριστιανὸς δὲν ἔχει αἰσθανθῆ μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὴν ἀνάγκην νὰ πέσῃ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ καταφιλήσῃ μὲ ἀπειρον λατρείαν τὰ πληγωμένα Του πόδια; Ἄλλὰ καὶ ποῖος ἄνθρωπος ἀπλῶς—ἐὰν δὲν ἔχασεν ὅ,τι ἀκριβῶς διακρίνει τὴν εὐγενικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου—δὲν αἰσθάνεται τὸ ἀμέτρητον μεγαλεῖον τῆς μορφῆς τοῦ πάσχοντος Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος;

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, λοιπόν, θὰ ἔχωμεν πάλιν τὰς ἰδίας ἱεράς εὐκαιρίας, διὰ νὰ ἐνωτισθῶμεν

τὰ ἴδια σωτηριώδη ῥήματα τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ νὰ ἀφήσωμεν τὴν ψυχὴν μας νὰ πτερυγίσῃ μέχρι τοῦ θρόνου τῆς Ἀγάπης—Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος ἠγάπησε τόσον τὸν κόσμον, «ὥστε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτὸν μὴ ἀπόλθῃται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον».

Θὰ ἀναπολήσωμεν καὶ πάλιν τὰς φρικτὰς σκηνὰς τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Θεαν-

θρώπου. Ἄλλὰ καὶ θὰ σιριγήσῃ ἡ καρδιά μας ἄλλην μιὰν φορὰν ἀπὸ τὴν ἐντονὸν προσδοκίαν τῆς χάριτος, τὴν ὁποίαν μὲ τὸ Αἷμά Του καθηγίασεν Ἐκεῖνος, ποῦ εἶπεν εἰς τοὺς ἰδικούς Του: «Συμφέρει ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω».

Θὰ πονέσῃ ἡ ψυχὴ μας ἀπὸ τὴν νοερὰν ἀναπαράστασιν τῆς ἀγωνίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Ἀναμαρτήτου. Ἄλλὰ θὰ λάμψῃ εἰς τοὺς νοερούς μας ὀφθαλμούς

τὸ παρήγορον φῶς, τὸ ὁποῖον διέχυσεν εἰς τὸν κόσμον ἡ ἐγκαρτέρησίς Του, ἡ ἀπόλυτος ὑποταγὴ Του εἰς τὸ ἔργον Του, ἡ πλήρης καὶ ἀπεριόριστος ἀγάπη Του πρὸς τοὺς ἀδελφούς Του. Τὴν ψυχὴν μας, τὴν παραγμένην ἀπὸ τὰς

τρικυμίας τῶν κοσμικῶν συγκρούσεων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, θὰ γαληνεύσῃ, διὰ μιὰν ἀκόμη φορὰν, ἡ ἰδικὴ Του ἀνεξίκακος μακροθυμία, ἡ μέχρι τῶν δημίων Του φθάνουσα ἀμέτρητος συγχωρητικότης Του, ἡ ἀπειρος γαλήνη τῆς ψυχῆς Του, ἡ ἰδικὴ Του ἱκανοποίησις, διότι «ἐτελείωσε τὸ ἔργον» Του.

Θ' ἀκούσωμεν ἀκόμη μιὰν φορὰν εἰς τὴν ζωὴν μας, ὄχι ἄλλον, ἀλλὰ Αὐτὸν τὸν

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β΄.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες, αἶροντες τὸν Σταυρὸν Σου, λέγομεν: Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

ἴδιον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ προσεύχεται δι' ὅλους πρὸς τὸν Πατέρα τὸν οὐράνιον, καὶ νὰ ὁραματίζεται τὴν ἀδιάσπαστον ἐνότητα τὴν ἰδικήν μας, καὶ νὰ Τὸν παρακαλῇ νὰ μᾶς προφυλάξῃ «ἀπὸ τοῦ πονηροῦ». Πλήρεις δὲ τρυφερότητος τότε καὶ ἡμεῖς, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνον φορὰν εἰς τὸ ἔτος αὐτό, θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν διάθεσιν νὰ κλαύσωμεν, ὅπως αἱ γυναῖκες, ποῦ Τον ἠκολούθησαν εἰς τὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ.

Διὰ ποῖον ὅμως θὰ κλαύσωμεν; Μήπως διὰ τὸν Χριστὸν; Ἀλλὰ Ἐκεῖνος δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν ἰδικῶν μας δακρῶν... Διὰ τὴν ἀνθρωπότητα πρέπει νὰ κλαύσωμεν, διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ ὁποία, παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην ποῦ Ἐκεῖνος τῆς ἔδειξεν, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ, κατὰ τὸ πλεῖστον, νὰ Τον ἀγνοῇ καὶ νὰ Τον προδίδῃ. Ἀλλὰ περισσότερο, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς νὰ κλαύ-

σωμεν, ἀδελφοί μου, διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκεῖνους, ποῦ μιμούνται καθημερινῶς τὸ ἔργον τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν μας—ναί, διὰ τὸν ἑαυτὸν μας!—νὰ κλαύσωμεν, ἀδελφοί μου, διότι δὲν εἴμεθα ἄξιοι πάντοτε τῆς Ἀγάπης Του, καὶ διότι δὲν κάνομεν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἀπὸ ἡμᾶς διὰ νὰ τηρῆται πάντοτε εἰς τὴν ζωὴν μας τὸ θέλημα τοῦ Πατρός Του καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ μεταξύ μας, ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ Βασιλεία Του.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις ἄς συνοδεύσωμεν τὸν Χριστὸν «πρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος» καὶ ἄς προσπαθῆσωμεν, μὲ ὅλην μας τὴν ψυχὴν, νὰ συμμερισθῶμεν τὸ δυσβάστακτον βᾶρος τοῦ Σταυροῦ Του. Ἡ καλὴ μας προσπάθεια θὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἀνακούφισις εἰς τὸ μαρτύριόν Του, ποῦ ἐπαναλαμβάνεται, δυστυχῶς, καθ' ἐκάστην ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας ῥαθυμίαν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ

(*Ματθ. 21,12—27,32. Μάρκ. 11,1—15,20.
Λουκ. 19,28—23,32. Ἰωάν. 12,1—19,18.*)

Ὁ Κύριος εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασίν Του. Ἐβάδιζε πλέον σταθερὰ πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς τελικῆς Του ἀποστολῆς. Εἰς τὸ Ἱερὸν τῶν Ἱεροσολύμων ἐξεσκέπασε τὴν σαπίλαν τοῦ Φαρισαϊσμοῦ καὶ ἐμαστίγωσε τῶν Γραμματέων τὴν ψεύτικην σοφίαν. Καὶ ἐκεῖνοι, μὲ τὸς θρησκευτικοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἑβραίων, ἀπεφάσισαν πλέον τὴν ἐξόντωσίν Του.

Οἱ Ἱεροὶ Εὐαγγελιστὰι μᾶς διηγοῦνται μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον προητοιμασεν ὁ Κύριος τοὺς μαθητάς Του, διὰ νὰ δεχθοῦν τὴν δοκιμασίαν τοῦ τραγικοῦ χωρισμοῦ Του. Ἐπίσης μᾶς ζωγραφίζουν τὸν ὑπουλον καὶ αἰσχροὺν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον Τὸν ἐπρόδωσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς Του. Μᾶς ζωντανεύουν τὴν σκηνὴν τῆς παρανόμου δίκης Του εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Ἀρχιερέως. Μὲ εἰλικρινεῖν ὁμολογοῦν τὴν ἄρνησιν

ἐνὸς ἄλλου μαθητοῦ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς περισσότερον ἀγαπημένους μαθητάς Του, ποῦ ὕστερα ἔκλαυσε πικρὰ μετανοημένος. Μᾶς μεταφέρουν εἰς τὸ «πραιτώριον» τοῦ Πιλάτου καὶ εἰς τὸ παλάτι τοῦ Ἡρώδου, ὅπου ὁ Βασιλεὺς τοῦ Κόσμου ἐκρίνετο ἀπὸ τοὺς ἀναξίους ἀντιπροσώπους ἐνὸς κοσμικοῦ εἰδωλολάτρου βασιλέως. Καὶ ἔπειτα μᾶς κάμνουν νὰ Τον ἴδουμε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας νὰ ἀνεβάνῃ τὸν μαρτυρικὸν δρόμον τοῦ Γολγοθᾶ, φορτωμένος τὸν βαρὺν Του σταυρόν.

Σὰν κακοῦργος βαδίζει μεταξύ κακούργων!... Γέρνει ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸ βᾶρος τὸ ἀδυνατισμένο Του κορμί, ποῦ τόσα μαρτύρια εἶχεν ὑποφέρει ἕως ἐκείνην τὴν ὥραν. Τὸ αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποῦ Του ἔχει ἀνοίξει τὸ μαστίγιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ἄλλο αἷμα τρέχει ἀπὸ τὰς πληγὰς, ποῦ ἔχουν ἀνοίξει εἰς τὸ πάλλευ-

Ἦν Κυριαῖν τῶν Βαΐων ἑσπέρα εἰς τοὺς Αἴνους

Ἦχος ᾠ π α χρόνος ὁλίγον γοργός

ὠ ε ε π α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α α τ ω τ ο ο ν κ υ υ υ ρ ι

ι ο ν α ι ν ε ι τ ε τ ο ν κ υ ρ ι ο ν ε υ τ ω ω ν σ σ ρ α α ν ω ν

α ι ν ε ι τ ε ε α α υ τ ο ο ν ε ν τ ο ι ο ι υ ψ ι ι ζ ο ι

σ ο ι π ρ ε ε π ε ι υ υ μ ν ο ς τ ω ω ω θ ε ε ω

Στίχος α ι ν ε ι τ ε α υ τ ο ν ε π λ η κ τ ο ν α ζ ε ι ς α υ τ α α ι

ν ε ι τ ε α υ τ ο ν α τ α τ ο η γ ε θ ο σ η μ ε γ α γ ω σ υ υ υ ν η η

α α υ τ α Ε ρ χ ο μ ε ν ο ι ο κ υ ρ ι ο ι π ρ ο σ τ ο ε υ σ σ σ

ο ο ν π α α α α θ ο ο ι τ ο ι α π ο ζ ο γ ο ι ε γ ε γ ε ν ε ν

η η η ο ο δ ω Ι δ ο σ σ α ν α β α ι α ι α ι α ι

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text block, likely a paragraph or section of a letter.

Handwritten text block, continuing the content of the page.

Handwritten text block, possibly a list or series of points.

Handwritten text block, appearing to be a separate section.

Handwritten text block, possibly a signature or closing.

Handwritten text block, likely a paragraph.

Handwritten text block, possibly a list or series of points.

Handwritten text block, continuing the content of the page.

Handwritten text block, possibly a signature or closing.

νο ο μιν εις Ιεροσολοιμα υπαξαδο

θησεται ο υι οσοι τσ α ανθρωποι μαθωντες

γεγραπτα περι α αυτου δευτερον η

μεινε υπαβαρμενειδι α νοιοι οι οι συμπορευσω

ω ω μιν α αυτω ω ω και οι σου ζαυρωθω ω

μιν υπεκυρωθω μιν δι α αυτου ον ταισ

βι σσ η δοο και αι αι να υπεστησω μιν

α αυτω υπαυσω μιν βο ω ω ω το οι α αυ

τσ ον ε ε τι εις την επιγειον Ιερσα

λη ημεισ το παθαι ει εν αλλα α ναβαιαι

1. Die Funktion $f(x) = \frac{1}{x}$ ist für $x \neq 0$ definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = -\frac{1}{x^2}$.

2. Die Funktion $f(x) = x^2$ ist für alle x definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = 2x$.

3. Die Funktion $f(x) = \sqrt{x}$ ist für $x \geq 0$ definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = \frac{1}{2\sqrt{x}}$.

4. Die Funktion $f(x) = \ln(x)$ ist für $x > 0$ definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = \frac{1}{x}$.

5. Die Funktion $f(x) = e^x$ ist für alle x definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = e^x$.

6. Die Funktion $f(x) = \sin(x)$ ist für alle x definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = \cos(x)$.

7. Die Funktion $f(x) = \cos(x)$ ist für alle x definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = -\sin(x)$.

8. Die Funktion $f(x) = \tan(x)$ ist für $x \neq \frac{\pi}{2} + k\pi$ definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = \frac{1}{\cos^2(x)}$.

9. Die Funktion $f(x) = \arcsin(x)$ ist für $-1 \leq x \leq 1$ definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$.

10. Die Funktion $f(x) = \arccos(x)$ ist für $-1 \leq x \leq 1$ definiert. Die Ableitung ist $f'(x) = -\frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or introductory notes.

Handwritten text block, likely containing mathematical or scientific notes.

Handwritten text block, continuing the notes or calculations.

Handwritten text block, possibly a list or series of points.

Handwritten text block, appearing to be a definition or a specific theorem.

Handwritten text block, possibly a section header or a key result.

Handwritten text block, possibly a list of items or a table.

Handwritten text block, possibly a conclusion or a final note.

Handwritten text on the right side of the page, possibly a signature or a date.

Ἦχος ᾠδὴ π α

Στίχ. ᾠδὴ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ ἢ χορῷ Αι

ναι τε κυ τον εν χορδχιχι χις υχιχι ορ γχχ χχ νυ

φθχχ σαν τε ες πι ι ζοι το σω τη ρι ον πχχ α

θο ος χρι ζο ο ο τσ Θε ε ο τινυ χ φχχ

τοον χχ υ τσ μα προθυμι χχ εν δο εχ χχ

σω ω ω μεν ο πιστη κυ τσ ο ευ οηχχχχχχχχχχχ

ευ νε γει ρη η υχιχι η η μαλ νε κρω

θε ε εν τσι τη χ μαρ τι ι α ωι χ γχ

θος υχιχι χι φι χχ εν θρω ποσ 16/6/950

ΑΙ Β $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Β $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Γ $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Δ $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Ε $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Ζ $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Η $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Θ $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Κ $\frac{1}{x^2} = \frac{1}{x^2} + \frac{1}{x^2} + \dots$

Θόξα. Ἰηχος ᾠδὴ π α

π Καὶ νῦν.

Δοξα π α τριη υι ω η A γι ε ε ω ω ω Πνευματα

ε η υ. Καὶ νῦν καὶ εἰ η εἰστος αἰ ω νας των αἰ

αἰ ω ω νῦν α α α μ η ν

π Κυριε ερ χομενος προστου π α α α α θος τος ε δεσ ζ η

π ρι των Μαθη τας ε ε ε γ ε γ ε η α ε δε ι αν π α α α α α

βω ω ω ω ν α α α α υ τας Πιστωνρη μα των μα α μη μο νειτε ω ν

π α χ η εἰ εἰ εἰ πο ο ν ο υ μιν ο τι Προ βη τιν παντα σ

γ ε ε γ ρ α α η ται εἰ μη εν Η ε ρ ε σ α α λ η η μ α πο ο υ ται ν

κ η η ναι Νῦν ο ν και ρος ε β ε ζ η μεν ο ν εἰ εἰ εἰ πο ο ν ο υ

Εἰς Ἡρίαν Παππηχαῖη 1951

1. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

2. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

3. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

4. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

5. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

6. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

7. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

8.

9. $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$
 $\frac{1}{2} \frac{1}{3} \frac{1}{4} \dots \frac{1}{n} \dots$

κον μέτωπόν Του τὰ ἀγκάθια πού Του τὰ ἐμπνευσμένα ποιήματα τῶν ἀθνήατων ἐφόρεσαν οἱ ἄξεστοι στρατιῶται τῆς ἐκκλησιαστικῶν μας ὁμογράφων τὴν Μεγάλην Πέμπτην καὶ τὴν Μεγάλην Παρασκευήν.

Ἄπο μακρὰ παρακολουθοῦν τὸν μαρτυρικόν Του δρόμον αἱ εὐσεβεῖς γυναῖκες τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ Ὄρηνοῦν τὸν πόνον Του, ἐν ᾧ ἐξάλλα τὰ πλήθη τῶν ἀχαρίστων οὐρλιάζου, ὡσάν λύκοι, γύρω ἀπὸ τὸ ἄχραντον Ὄυμα καὶ ἀνυπομονοῦν νὰ ἰδοῦν τὸ ταχύτερον νὰ πεθαιῆν Ἐκεῖνος, πού ἔδωσε πρὸ τῶσους ἰδικούς των τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν!... Βιαστικοὶ οἱ δῆμιοι νὰ φθάσουν γρηγορώτερα εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἀγγαρεύουν τὸν Κυρηναῖον Σίμωνα καὶ τοῦ φορτῶνουν τὸν σταυρόν...

Γύρω ἀπὸ τὰς ἱεράς αὐτὰς διηγήσεις ἐκείνων, πού τὰ εἶδαν μετὰ τὰ μάτια των— τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Ἰωάννου—, καὶ ἐκείνων, πού τὰ ἐπληροφόρηθησαν ἀπὸ ἄλλους, ἐπίσης αὐτόπτας, μαθητὰς— τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Λουκᾶ—, πλέκεται τὸ Θεῖον Δράμα τοῦ Πάθους, καὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Αὐτρωτοῦ μας, πού τόσον εὐμορφα ψάλλεται μετὰ

ΤΟ ΕΩΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ

10—16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955

10. Κυριακὴ τῶν Βαῖων: (Ἡ εἰς Ἱεροσόλυμα θριαμβευτικὴ εἰσοδος τοῦ Κυρίου.— Ματθ. 21 (κα'), 1-17.—Φιλίπ. 4 (δ'), 49. Ἰω. 12 (β'), 1-18.—Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως Ἱερομ., Τερεντίου, Πουππίου κλπ. Μαρτύρων.— **Τὸ ἑσπέρας:** Ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγ. Δευτέρας. (Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου): Ματθ. 21 (κα'), 18-43.

11. Μεγάλη Δευτέρα (Τῆς ξηρανθείσης συκῆς καὶ Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου): Ἀντόνα Περγάμου Ἱερομάρτυρος (Ἀποκ. 2 (β'), 13). Προηγιασμένη.—Ἰεζεκιήλ 1 (α'), 1-20. Ἰω. 1 (α'), 1-12. Ματθ. 24 (κδ'), 3-35.— **Τὸ ἑσπέρας:** Ὁ Νυμφίος (Ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Τρίτης): Ματθ. 22 (κβ') 15-23 (κγ'), 39.

12. Μεγάλη Τρίτη (Τῶν Δέκα Παρθένων τῆς Ἑσπ. Παραβολῆς): Βασιλείου Ἐπισκ. Παρίου Ὁμολογητοῦ. Προηγιασμένη.—Ἰεζεκ. 1 (α'), 21-2 (β'), 1. Ἐξοδ. 2 (β'), 5-10. Ἰδβ 1 (α'), 13-22. Ματθ. 24 (κδ'), 36-26 (κε'), 2.— **Τὸ ἑσπέρας:** Ὁ Νυμφίος (Ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγ. Τετάρτης): Ἰω. 12 (ιβ') 17-54.

13. Μεγάλη Τετάρτη (Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κρίον μύρον ἀμαρτωλῆς): Μαρτίνου Ρώμης Ὁμολογητοῦ. Προηγιασμένη.—Ἰεζεκ. 2 (β'), 3 3 (γ'), 3. Ἐξοδ. 2 (β'), 11-22. 18 (ιη'), 4. Ἰδβ 2 (β'), 1-10. Ματθ. 26 (κε'), 6-16.— **Τὸ ἀπόγευμα:** Τὸ Εὐχέλαιον.— **Τὸ ἑσπέρας:** Ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγ. Πέμπτης (τοῦ Μυστικοῦ Δείννου): Ἱερμ. 11 (ια'), 18-12 (ιβ'), 15. Λουκ. 22 (κβ'), 1-39.

14. Μεγάλη Πέμπτη: † Ὁ Μυστικὸς Δείπνος.—Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου. Ἐξοδ. 19 (ισ'), 10-19. Ἰδβ 38 (λη'), 1-21. Ἡσ. 9 (θ'), 4-11. Α' Κορινθ. 11 (ια'), 23-32. Ματθ. 26 (κε'), 2-20. Ἰω. 13 (ιγ'), 3-17. Ματθ. 26 (κε'), 21-39. Λουκ. 22 (κβ'), 43-45. Ματθ. 26 (κε'), 40-27 (κζ'), 2.—Ἀριστάρχου, Πούδης, Τροφίμου Ἀποστόλων.— **Τὸ ἑσπέρας:** Τὰ 12 Εὐαγγέλια (Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν).

15. Μεγάλη Παρασκευὴ: † Τὰ Ἅγια Πάθη τοῦ Σωτήρος ἡμῶν.—Αἱ Μεγάλοι Ὁραὶ. Καί μετ' αὐτὰς, ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀποκαθηλώσεως.— **Τὸ ἑσπέρας:** Ὁ Ἐπιτάφιος Ἐρῆνος (ὁ Ὁρθρος τοῦ Μεγ. Σαββάτου).—Κρήσκεντος Μάρτυρος, Λεωνίδου Ἀθηνῶν.

16. Μεγάλη Σάββατον: † Ἡ Ταφὴ καὶ ἡ εἰς Ἄδου καθ' ὁδὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.—Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου: Γενεσ. 1 (α'), 1-13. Ἰω. 1 (α'), 1-4 (δ'), 11. Δανιήλ 3 (γ'), 1-23. Ἰω. 1-33. Ρωμ. 6 (στ'), 3-11. Ματθ. 28 (κη'), 1-20.—Εἰρήνης, Ἀγάπης, Χιονίας, Χαρίσεως, Νίκης, Γαληνῆς Μαρτύρων.— **Τὴν νύκτα:** Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως: Μάρκ. 16 (κε'), 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ (17 Ἀπριλίου 1955)

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα (Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου.—Μάρκ. 16 (κε'), 1-8.—Πράξ. 1 (α'), 1-8. Ἰω. 1 (α'), 1-17.—Συμεῶν Ἐπισκ. Περσίδος Ἱερομ., Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης, Ἀδριανοῦ κλπ. Μαρτ.— **Τὸ ἀπόγευμα:** Ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἀγάπης: Ἰω. 1 (α'), 19-25.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

(Ματθ. 27, 31-56.
Μάρκ. 15, 22-41.
Λουκ. 23, 33-49.
Ἰω. 19, 17-37.)

Τὸ Θεῖον Δράμα κορυφώνεται πλέον ἐπάνω εἰς τὸν Γολγοθᾶν!... Ὁ Ἀναμάρτητος καρφώνεται ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν καὶ σὲ λίγο τὸν στήνουν ὄρθιον εἰς τὴν κορυφήν τοῦ λόφου.

Μόνος καὶ ἔρημος, παλαίει μετὰ τὸν θάνατον. Διψᾷ καὶ, ἀντὶ νεροῦ, τοῦ προσφέρουν ξύδι! Προσεύχεται καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Τὸν εἰρωνεύονται! Ποιεὶ καὶ οἱ δχλοὶ γελοῦν καὶ οὐρλιάζου καὶ διασκεδάζου μετὰ τοὺς πόνους καὶ μετὰ τὴν ἐπιθωνάτιον ἀγωνίαν Του! Καὶ Ἐκεῖνος, μετὰ τὴν ἀτελείωτην ἀγάπην, πού Τον ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον, συγχωρεῖ τοὺς δημίους Του καὶ προσεύχεται δι' αὐτοὺς καὶ τοὺς δικαιολογεῖ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς Του!...

Ἄλλα, μετὰ εἰς τὴν τόσῃν ἀγωνίαν τοῦ πάσχοντος Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ Του ἐπεφύλαξε δύο παρηγορίας:

Ἐνας ληστής, πού εἶναι δίπλα Του κρεμασμένος, μετανοημένος τώρα διὰ τὴν ἀμαρτωλήν του ζωὴν, πιστεύει εἰς τὴν βασιλείαν Του καὶ κερδίζει τὴν αἰωνιότητα.

Δύο αγαπημένα πρόσωπα, όταν ὅλοι ἔφυγον ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου, ἐπλησίασαν πονεμένα τὸν σταυρόν: Ἡ Παναγία Μητέρα Του καὶ ὁ ἀγαπητὸς Του Μαθητὴς, ὁ Ἰωάννης.

Καὶ ὁ Ἐσταυρωμένος Κύριος, ἀφ' οὗ ἐφρόντισε νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ διψα τοῦ ληστοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν, φροντίζει τώρα νὰ τακτοποιηθῇ ἡ Μητέρα Του κοντὰ εἰς τὸν Ἰωάννην, ποῦ τὸν ἀφίνει γιὰ παιδί της, νὰ Τον ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸν κόσμον αὐτόν.

Ὅταν αὐτὰ ἔγιναν, ὁ Κύριος ἐφώναξε ἱκανοποιημένος: «Τετέλεσται!» Ἐγυρε τὸ ἀγκαθοστεφανωμένον Του κεφάλι καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμά Του εἰς χεῖρας τοῦ Πατρὸς Του εἰς τοὺς Οὐρανοὺς...

Ὅλα τότε ἐτρόμαξαν! Ὁ ἥλιος ἔχασε τὴν λάμψιν του, ὁ ἀέρας ἐσκοτεινίασε, ἡ γῆ ἤρρισε νὰ τρέμῃ σὰν φύλλο φθινοπωρινό, τὰ βράχια ἐσχίσθησαν, τὰ μνήματα ἀνοίξαν, ἡ μεγάλη χρυσοκέντητη κουρτίνα τοῦ Ἰεροῦ ἔγινε δύο κομμάτια!... Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάματος ἐγονάτισε τότε καὶ ἐφώναξε μ' ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του: «Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος!» Καὶ τὰ πλήθη, μεταμελημένα, κυνηγημένα ἀπὸ τὸν τρόμον τῆς θεϊκῆς ὀργῆς, ἐγύριζαν στὴν Ἱερουσαλήμ, κτυπώντας τὰ στήθη με πικρίαν καὶ με σπαραγμόν!...

Ὁ προδότης μαθητὴς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑποφέρῃ. Ἐτρέψεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἐδήλωσεν ὅτι «ἡμέρτησε, διότι ἐπρόδωσεν ἀθῶον αἷμα» καὶ ἐπέταξε τὰ χρήματα, μετὰ ὅποια εἶχε πωλήσει τὴν ψυχὴν του. Ἀλλὰ οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν τοῦ ἔδωκαν σημασίαν. Τὸν ἐπεριφρόνησαν. Καὶ ἐκείνος ἐτράβηξε κάπου σ' ἓνα ἔρημον χωράφι, κι' ἐκεῖ ἐκρεμάσθηκε σ' ἓνα δένδρον κι' ἐτελείωσεν ἔτσι ἔθεινὰ τὴν ἀθλίαν ζωὴν του... Διότι αἰσχρὸν εἶναι πάντοτε τὸ τέλος ἐκείνων, ποῦ κυριεύονται ἀπὸ τὰ πάθη των!

Ἄς ἀγαπήσωμεν, ἀδελφοί, μ' ὄλην τὴν ψυχὴν μας Ἐκεῖνον, ποῦ διὰ τὴν ἀγάπην μας ἔχυσε τὸ αἷμά Του ἐπάνω εἰς τὸν Σταυρόν· καὶ ὡς μισήσωμεν τὴν Κακίαν, ποῦ ἐφιλοδόχησε νὰ γίνῃ ὁ δῆμιος τοῦ Χριστοῦ.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν «ΦΩΝΗΝ ΚΥΡΙΟΥ» ἀπσυνυπντίον:

Αἶδεσ. Πρωτ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον
Ἰω. Γενναδίου 14, Ἀθήναι. (Τηλ. 72112).

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

Τριμ. Ρούτση, Ἰωάννου Ἀποστόλου 4.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ Χριστιανοί.

Ἐνθυμηθῆτε τοὺς ἐν φυλακῇ ἀδελφοὺς αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ ὑποστηρίξατε τὸ ἔργον τῆς περιθάλψεως των. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὰ Παραρτήματα τῆς «Ἐνώσεως φίλων τῶν κρατομένων», ὅπου ὑπάρχουν. Οἱ ἄλλοι ἀπευθυνθῆτε, ὅσοι θέλετε, εἰς τὴν «Φωνὴν Κυρίου».

Ὅσοι εἰσθε ἐντελῶς ὑγιεῖς, δότε ὀλίγον αἶμα διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς ἐκείνων, ποῦ κινδυνεύουν ν' ἀποθάνουν ἀπὸ ἀναιμίαν καὶ δὲν ἔχουν χρήματα νὰ τὸ προμηθευθῶν. Ζητήσατε ὁδηγίας ἀπὸ τὸν «Συνῆδесμον Ἑλλήνων Αἰμοδοτῶν» (Ἀθήναι, Βερανζέρου 20, Τηλέφ. 56.392). Δὲν θὰ διατρέξετε κανένα ἀπολύτως κίνδυνον με αὐτὴν τὴν προσφορὰν.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

- 1ον: Ἰωάννου 13 (ιγ'), 31-18 (ιη'), 1.
2ον: Ἰωάννου 18 (ιη'), 1-28.
3ον: Ματθαίου 26 (κατ'), 57-75.
4ον: Ἰωάννου 18 (ιη'), 28-19 (ιθ'), 16.
5ον: Ματθαίου 27 (κζ'), 3-32.
6ον: Μάρκου 15 (ιε'), 16-32.
7ον: Ματθαίου 27 (κζ'), 33-54.
8ον: Λουκᾶ 23 (κγ'), 32-49.
9ον: Ἰωάννου 19 (ιθ'), 25-37.
10ον: Μάρκου 15 (ιε'), 43-47.
11ον: Ἰωάννου 19 (ιθ'), 38-42.
12ον: Ματθαίου 27 (κζ'), 62-66.

*

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

α'. Εἰς τὰς Μεγάλας Ἔσρας

- 1ης: Ζαχ. 11(α'), 10-13. Γαλάτ. 6(στ'), 14-18. Ματθ. 27 (κζ'), 1-56.
3ης: Ἦσ. 50 (ν'), 4-11. Ρωμ. 5 (ε'), 6-10. Μάρκ. 15 (ιε'), 16-41.
6ης: Ἦσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Ἐβρ. 2 (β') 11-18. Λουκ. 23 (κγ'), 32-49.
9ης: Ἱερει. 11(α'), 18-12 (ιβ'), 15. Ἐβρ. 10 (ι'), 19-31. Ἰω. 19 (ιθ'), 23-37.

β. Εἰς τὸν Ἐσπερινόν τῆς Ἀποκαθλώσεως

- Ἐξοδ. 33 (λγ'), 11-23. Ἰωβ 42 (μβ'), 1-5. 12-17. Ἦσ. 52 (νβ'), 13-54 (νδ'), 1. Α' Κορινθ. 1 (α'), 18-2 (β'), 2. Ματθ. 27 (κζ'), 1-38. Λουκ. 23 (κγ'), 39-43. 27 (κζ'), 39-54. Ἰω. 19 (ιθ'), 31-37. 27 (κζ'), 55-61.

γ'. Εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου

- Α' Κορινθ. 5 (ε'), 6-8. Γαλάτ. 3 (γ'), 13-14. Ματθ. 27 (κζ'), 62-66.